

же тыя сжденія можуть да съдръжывать въ себе или само нѣколко бѣлѣжки на прѣдмѣта или дори какъвъ-то да былъ единъ, а това не ся допуща въ опрѣдѣленія-та. — *Раздѣленіе* е такожде логическо дѣйствиѣ, кое-то показва по-низскы наумы, на кои-то ся дѣли по-высокъ наумъ, като на свои подчинены членове, и кои-то такожде трѣбува да ся изброятъ вси-ти. По това ся отличава то и отъ *раздробишелны-шы* сжденія, на кои-то казуемы-ты можуть да не заключывать у себе всички членове на дѣлимо-то кѣмбо прѣдмѣты, и отъ *раздѣлишелны-шы* сжденія, гдѣ-то членове-ти, что съставлявать казуемо-то, не сж науми, съдръжими въ подлѣжяще-то, като неговы съставны части. — *Доказателство* е рядъ отъ мысли, кой-то прѣдставлява по-высокы наумы заедно съ по-низскы въ такъвъж связь и подчиненіе, что - то слѣдствіе-то, колко-то на далечъ и да бжде поставено отъ основаніе-то си, чрѣзь това ни малко негуби своѣж-тѣ очевидность, зачто-то, като зависи отъ по-близны-ты до него основанія, то чрѣзь тѣхъ ся поставя въ извѣстѣж зависимость, и отъ най-отдалечено-то, съ кои-то тыи сж съединены непосредственно или посредственно.

§. 96.

Въ съставъ на опрѣдѣленія-та влизать *прѣдмети* и тѣхны-ты *обыы бѣлѣжки*: раздѣленія-та състоятъ отъ по-высокы и отъ по-низскы наумы; доказательства съдръжывать у себе *основанія* и *слѣдствія*. Прѣдмѣтъ-тѣ, что ся опрѣдѣлява, нарича ся *опрѣдѣляемъ*, а бѣлѣжки-ты, съ кои-то ся *опрѣдѣлява* — *опрѣдѣляюще*; по-высокій наумъ, что ся дѣли на по-низскы, нарича ся *дѣлимо*, а негови-ти му — *дѣляюще*, основаніе-то на доказателство-то е *начяло доказателно*, а слѣдствіе-то му — *мысль доказуема*.